

Закон о платама у државним органима и јавним службама

Закон је објављен у „Службеном гласнику РС”, бр. 34/2001, 92/2011 (чл. 6. није у пречишћеном тексту), 10/2013, 55/2013 и 99/2014. Од 1.1.2007. године престао да се примењује на државне службенике и намештенике - види: чл. 58. ст. 1. Закона - 62/2006. Дана 1.1.2010. године престале да важе одредбе у делу који се односи на начин утврђивања плата, додатака и накнада судија - види: чл. 106. став 1. Закона - 116/2008. и одредбе у делу који се односи на начин утврђивања плата, додатака и накнада јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца - види: чл. 139. Закона - 116/2008. Види: Одлуку УС РС - 35/2010. Престале да важе одредбе у делу који се односи на начин утврђивања плата председника и судија Уставног суда - Види: чл. 41. Закона - 99/2011. Види: чл. 202. Закона - 21/2016.

Члан 1.

Овим законом уређује се начин утврђивања плата, додатака, накнада и осталих примања:

1) председника Републике, председника и потпредседника Народне скупштине, председника и заменика председника посланичке групе, председника и заменика председника сталног радног тела Народне скупштине, народног посланика на сталном раду у Народној скупштини, чланова Владе Републике Србије (у даљем тексту: Влада), судија Уставног суда, других изабраних лица и именованих, постављених и запослених лица у министарствима, посланичким организацијама, судовима, јавним тужилаштвима, Републичком јавном правобранилаштву, органима за прекршаје и у службама Народне скупштине, председника Републике, Владе и Уставног суда;

2) изабраних, постављених и запослених лица у органима и организацијама територијалне аутономије и локалне самоуправе;

3) запослених у јавним службама које се финансирају из буџета Републике, аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе;

4) запослених у јавним службама које се финансирају из доприноса за обавезно социјално осигурање;

5) запослених у организацијама обавезног социјалног осигурања, изузев запослених у Фонду за социјално осигурање војних осигураника, за које ће се примењивати прописи којима се уређује утврђивање плата, додатака, накнада и осталих примања припадника Војске Србије.

Члан 2.

Плате изабраних, именованих и постављених лица и запослених из члана 1. овог закона утврђују се на основу:

1) основице за обрачун плата (у даљем тексту: основица);

2) коефицијента;

3) додатка на плату;

4) обавеза које запослени плаћа по основу пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање из плате, у складу са законом.

Поред елемената из става 1. овог члана, плате запослених из члана 1. тачка 4) овог закона садрже и део плате по основу радног учинка.

Основну плату изабраних, именованих и постављених лица и запослених из члана 1. овог закона чини производ основице из тачке 1) овог члана и коефицијента из тачке 2) овог члана, осим за запослене из члана 1. тачка 4) овог закона.

Ако се плата утврђује у складу са ставом 2. овог члана, основна плата одређује се множењем коефицијента, основице за обрачун плате и корективног коефицијента.

Члан 3.

Основицу за обрачун и исплату плата утврђује Влада, осим за председника Републике, народне посленике и именована, постављена и запослена лица у службама председника Републике и Народне скупштине Републике Србије.

Основицу за обрачун и исплату плата за председника Републике, народне посланике и именована, постављена и запослена лица у службама председника Републике и Народне скупштине Републике Србије утврђује Административни одбор Народне скупштине, у складу са средствима обезбеђеним у буџету Републике Србије.

Члан 4.

Коефицијент изражава сложеност послова, одговорност, услове рада и стручну спрему.

Коефицијент садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Члан 4а

Део плате по основу радног учинка одређује се процентуалним увећањем основне плате.

Процентуално увећање основне плате изражава признати радни учинак по основу обима рада, квалитета извршеног посла, броја и структуре опредељених осигураних лица, као и других критеријума и мерила утврђених актом из става 4. овог члана.

Радни учинак из става 2. овог члана утврђује се по запосленом у здравственој установи, односно по тиму запослених који учествују у обављању одређених послова, односно по организационој јединици или делу здравствене установе, односно здравствене установе у целини.

Влада утврђује корективне коефицијенте, највише процентуално увећање основне плате, критеријуме и мерила за део плате који се остварује по основу радног учинка, као и начин обрачуна плате.

Члан 5.

Додатак на плату припада за:

1) време проведено у радном односу (минули рад) - у висини од 0,4 % од основице, за сваку пуну годину рада остварену у радном односу код послодавца, у смислу члана 1. овог закона;

2) дежурство и друге случајеве рада дужег од пуног радног времена одређене прописима (прековремени рад);

3) рад на дан државног и верског празника;

4) дневну накнаду за повећане трошкове рада и боравка на терену (теренски додатак);

5) рад ноћу (између 22,00 и 6,00 часова наредног дана), ако такав рад није вреднован при утврђивању коефицијента.

Све установе у истој делатности обухваћене истим планом мреже, односно основане од истог нивоа власти сматрају се истим послодавцем у смислу става 1. овог члана.

Додатак на плату из става 1. тач. 2) - 5) овог члана обрачунава се и исплаћује у висини утврђеној прописима о раду.

Основицу за обрачун додатка на плату чини основна плата утврђена овим законом.

За запослене из члана 1. тачка 4) овог закона, основицу за обрачун додатка на плату чини основна плата из члана 2. став 4. овог закона увећана за радни учинак.

Члан 6.

Плата утврђена у смислу члана 2. овог закона исплаћује се за рад у пуном радном времену, односно радном времену које се сматра пуним.

Члан 6а

На обрачун и исплату плате запослених у здравственој установи у државној својини, чије се плате у целини или делимично обезбеђују из средстава буџета или из сопствених прихода здравствене установе, примењују се одредбе овог закона којима се уређују плате које се исплаћују из средстава доприноса за социјално осигурање.

Члан 7.

Коефицијенти за обрачун и исплату плата изабраних лица из члана 1. тачка 1) овог закона износе:

- 15,00 за председника Републике;
- 12,00 за председника Народне скупштине и председника Владе;
- 10,50 за потпредседника Народне скупштине, потпредседника Владе, председника Уставног суда и председника Врховног суда;
- 10,20 за министра, Републичког јавног тужиоца и судију Уставног суда;
- 9,60 за председника Вишег привредног суда;
- 9,40 за председника сталног радног тела Народне скупштине, председника посланичке групе, судију Врховног суда и заменика Републичког јавног тужиоца;
- 9,00 за судију Вишег привредног суда;
- 8,80 за заменика председника сталног радног тела Народне скупштине и заменика председника посланичке групе;
- 8,60 за народног посланика на сталном раду у Народној скупштини;
- 8,30 за председника окружног суда и окружног јавног тужиоца;
- 7,80 за председника привредног суда;
- 7,50 за судију окружног суда, заменика окружног јавног тужиоца, председника општинског суда, општинског јавног тужиоца и судију привредног суда;
- 6,90 за судију општинског суда и заменика општинског јавног тужиоца.

Члан 8.

Коефицијенти за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених из члана 1. тач. 1), 3), 4) и 5) овог закона утврђују се актом Владе.

Актом Владе из става 1. овог члана запослени се разврставају у платне разреде, према звањима, занимањима или пословима.

Члан 9.

Коефицијенти за обрачун и исплату плата изабраних лица у органима територијалне аутономије и локалне самоуправе утврђују се највише до коефицијената утврђених овим законом, и то:

1) за изабрана лица у органима територијалне аутономије и граду Београду - највише до коефицијента за обрачун и исплату плате потпредседника Народне скупштине;

2) за изабрана лица у градовима - највише до коефицијента за обрачун и исплату плате председника сталног радног тела Народне скупштине;

3) за изабрана лица у општинама са преко 60.000 становника - највише до коефицијента за обрачун и исплату плате народног посланика на сталном раду у Народној скупштини;

4) за изабрана лица у осталим општинама - највише до 90% коефицијента за обрачун и исплату плате народног посланика на сталном раду у Народној скупштини.

Коефицијенти за обрачун и исплату плата постављених лица у органима територијалне аутономије и локалне самоуправе утврђују се највише до коефицијената утврђених актом Владе из члана 8. овог закона, и то:

1) за постављена лица у органима територијалне аутономије и граду Београду - највише до коефицијента за обрачун и исплату плате функционера који руководи посебном организацијом;

2) за постављена лица у градовима највише до коефицијента за обрачун и исплату плате секретара министарства;

3) за постављена лица у општинама са преко 60.000 становника - највише до коефицијента за обрачун и исплату плате начелника округа;

4) за постављена лица у осталим општинама - највише до 90% коефицијента за обрачун и исплату плате начелника округа.

Коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених у органима територијалне аутономије и локалне самоуправе утврђују се највише до коефицијента утврђеног актом Владе из члана 8. овог закона за самосталног стручног сарадника у државним органима.

Члан 10.

- престао да важи -

(Напомена Редакције: ова верзија члана се примењује од 1.12.2016. године).

Члан 11.

Изабрано, именовано и постављено лице и запослени из члана 1. овог закона имају право на накнаду плате и друга примања у висини утврђеној актом Владе, ако посебним законом није друкчије одређено.

До доношења акта Владе из става 1. овог члана накнада плате и друга примања оствариваће се у складу са актима донетим до дана ступања на снагу овог закона, осим у делу који је у супротности са одредбама овог закона.

Члан 12.

Јавне службе које остваре приходе који нису јавни приходи у смислу Закона о јавним приходима и јавним расходима, могу увећати плате утврђене у складу са овим законом и актом Владе из члана 8. овог закона до висине оствареног прихода, а највише до 30% по запосленом.

Изузетно за запослене у јавним службама из члана 1. тачка 4) овог закона који остварују сопствене приходе из допунског рада и пружањем других услуга у складу са законом, као и за запослене у високошколским установама које остварују сопствене приходе у складу са законом којим се уређује високо образовање, плате се могу увећати из оствареног прихода сразмерно учешћу трошкова рада у оствареном приходу.

Елементи за обрачун и исплату плата из става 2. овог члана утврђују се општим актом послодавца.

Члан 13.

За изабрано, именовано и постављено лице и запосленог који за пуно радно време, до примене коефицијената према чл. 7, 8. и 9. овог закона, остварује плату увећану по основу додатка за исхрану у току рада и месечног износа регреса за годишњи одмор утврђеног актом Владе, у већем износу од плате обрачунате по одредбама овог закона, исплата плате вршиће се у затеченом износу све док плата која му припада по одредбама овог закона не достигне тај износ, а најдуже до 31. децембра 2001. године.

Члан 14.

Ако је до дана ступања на снагу овог закона исплаћен додатак на име регреса за коришћење годишњег одмора за 2001. годину, обрачун и исплата плате по одредбама овог закона и акта Владе из члана 8. овог закона умањује се сразмерно месечно до укупног износа исплаћеног регреса.

Умањење обрачуна и исплате плате из става 1. овог члана извршиће се до 31. децембра 2001. године.

Члан 15.

Даном ступања на снагу овог закона, престају да важе:

1) члан 9. став 1. Закона о посебним правима и дужностима председника Републике („Службени гласник РС”, бр. 49/99 и 11/2001);

2) чланови 38-41, чл. 44-49, члан 50. став 2. у делу који се односи на накнаду за регресирање годишњег одмора и отпремнину поводом пензионисања, члан 51. став 1. у делу који се односи на накнаду за исхрану у току рада, члан 74. став 2. у делу који се односи на разврставање у платне групе и у делу који утврђује основицу за обрачун плата и највишу плату у органима аутономних покрајина, градова и општина, члан 75. Закона о радним односима у државним органима („Службени гласник РС“, бр. 48/91, 66/91, 44/98 и 49/99);

3) чланови 6, 8. и 8а Закона о примањима народних посланика у Народној скупштини Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 7/91, 22/91, 28/91, 48/91, 68/91 и 44/98);

4) члан 340. став 2. Закона о извршењу кривичних санкција („Службени гласник РС“, број 16/97);

5) члан 47. Закона о условима за обављање промета робе, вршењу услуга у промету робе и инспекцијском надзору („Службени гласник РС“, бр. 39/96, 20/97 и 46/98);

6) члан 131. став 3. Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима („Службени гласник РС“, бр. 83/92, 53/93, 67/93, 48/94, 12/96 и 15/96);

7) члан 35. став 2. и члан 36. Закона о контроли, утврђивању и наплати јавних прихода („Службени гласник РС“, бр. 76/91, 20/93, 37/93, 39/93, 53/93, 67/93, 45/94, 52/96, 42/98, 18/99, 33/99 и 52/2000);

8) члан 51. ст. 2. и 3. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94, 53/95 и 16/97).

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу 1. јула 2001. године.